

Hi. 17.

Fericiți cei-ce cetesc Calicul, că acelora e
împărăția râsului!

Prorocul David.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Libertăți electorale fără hăț.

Libertatea electorală din Ungaria, după ce în 10 zile a păpat 5 milioane fl., a îngropat mai mulți morți, care și-au dat sufletul pentru ea, și nenumerate capete sparte le-a legat cu chindeaue muete n apă rece, pote pleca acum hodinită pe 5 ani cătră Asia, ca se se recreeze. Cei 455 deputați dietali aleși în deplină libertate, și din nemărginita încredere a gendarmilor, și a altor soiuri de miliție neapartinătoare honvedimei, în decurs de 5 ani vor îngrijii, ca chel-tuelile electorale se se rebunifice statului cu prisosință. Un deputat dietal dă statului nostru titulo bani de cuartir, și diurne, în fie-care an documente de valóre, sau cuităntii, în suma de 2400 fl., ear' 455 deputați, în 5 ani, în suma de 5,460.000 fl. Care va se dîcă un profit curat de 460.000 fl. Apoi se nu prospereze statul maghiar?!

Noi Românii care, din nenumeratele libertăți ale Ungariei, ne-am ales libertatea pasivității față de alegeri, și numai ici colea, cu și fără consimțământul comitetului nostru național-politic, ne-am pus fălcile electorale la consumarea de papricaș în activitate, ne-am salvat nunumai onórea națională, dar' totodată ne-am umplut și burta.

Cu tóte este porumbii fripți sbóră'n Ungaria și'n gura pasiviștilor. Cu tótă pasivitatea nóstră, ca și țiganul când a visat, că 'i-a fetat șeaua, ne-am pomenit și noi cu 8 deputați români aleși. Asta ca se se împlinescă scriptura, care ȃice: La ori-ce alegere ies și pleve!

Ce vom face noi cu deputații dietali aleși ca pleava din grâul național, dechiarai vom de deputați ai partidului național, ori daivom pradă partidelor din tufă dela spatele Telegrafului Roman și ale Unirei, asta-'i o întrebare, la care nu ori-ce bolund póte respunde cu maturitatea recerută!

Calicograme.

Servițiul particular al Calicului.

Budapesta 30 Ianuarie: În cercurile bine informate se vorbește cu tótă hotărîrea, că fișpanul Făgărașului Gouido von Nemengedem se va dimisiona, și se va retrage ca egumen în mânăstirea evanghelico-luterană din Cârți. De fișpan al Făgărașului se va denumi feciorul popii din Voila Dr. Nicolau Șerban, nou alesul deputat al partidului național din Țera lui Radu Negru Vodă.

Bla j, 31 Ianuarie: In ulița plăcintelor d'aici s'a aflat un nou program național-politic. Autorul nu e cunoscut.

Arad 31 Ianuarie: Din ȃiua căderii lui Max Falk la alegerea de deputat dietal în Arad, Mangra pórtă doliu.

Țigani de la „Institutul tipografic“ și-au mâncat biserica.

Institutul tipografic, condus de grupul de oameni independenți al vagabundului literar Slavici, va serba în 4 Faur a. c. iubileul sapei de lemn, la care a ajuns. Pe ziua de 4 Faur, acționarii Institutului tipografic sunt convocați la o adunare generală, ca se licuizeze, adică ca se împartă șorlicul, pe care grupul de oameni independenți l'au făcut din slănina, sau clisa de 40.000 fl. concređută lui.

Calicul, în cunoștința talentelor destructive ale grupului de oameni independenți, în numărul seu din 1 Maiu 1884 sub rubrica „Bechnițeum“ a prorocit bancrotul Institutului tipografic preste 3 ani. Ce a prorocit Calicul Institutului tipografic preste 3 ani, s'a întâmplat preste 7 ani.

Cu tóte este Calicul a prorocit corect, pentru-că la 3 ani după întemeere, capitalul de 40.000 fl. al Institutului tipografic era deja preste jumătate păpat și, în sensul legilor nóstre, grupul de oameni independenți trebuia se cee de atunci deschiderea concursului.

Asta grupul de oameni independenți n'a făcut'o în dauna acționarilor, și cu risicul de a șede 3 luni la umbră sub tegmine fișcali.

Acum direcțiunea grupului de oameni independenți, în adunarea generală din 4 Faur, va propune acționarilor Institutului bancrotografic licuidarea, sau ultima tragere pe sfóră a acționarilor.

După licuidare — așa se ȃice — grupul de oameni independenți, dacă cumva, la propunerea vr'unui acționariu, nu se va încăera cu fișcalul, va pleca cu memorandum la Viena.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Sus Marcule, sus drăguț
Până te-oi vedea desculț!
Sai în sus și vină'n jos
Și ți c'ai jucat frumos!
Sai Marcule ca un cal
Că suntem în carnaval,
Uspețele s'o'nceput
Alegerile-au trecut!

L'alegeri de deputați
Văduț'am mulți nespălați
Mulți desculți, mulți desbrăcați
De omeniă — dar' iertați,
Că nu'i spun cu numele
Până'n prima Martie
Și până'n prima April,
Căci scie ori-ce copil,

Că April e luna lor
Veđi, luna nebunilor
Și a desmęțaților.

Acum Mărcuț, fętul meu,
Iuește cum ție eu,
Că'i vedea că n'a fi ręu:
La oraș la Zalatna
Mamelucii bancheta
De rıs mare se făcea.

Comite și deputat
Pe mameluci au chiebat
De męcări 'i-a săturat,
De vin roșu 'i-a 'mbățat
Și cu cafea 'i-a 'ndopat.

Vęđutam la banchet multi
Mameluci din męcđrii munți,
Fost'au notariul Albini
După care lătrau cęcii
Și notariu Amfilofie
Care fuge de rachie,
Ca orbul de cincii gęcășii
Și țiganul de porci gęcășii,
Și popa din Trimpoel
Cu mireanul lęcă el
ęc'a fost: Motora Mikloș
Cel cu glasul de cocoș,
Mai beut'au multisor
Popa din Zlagna Vultur,
Paul Petru vęcătorul
Care'i cult ca și cęcăul

Ce'l pörtă legat de ață
Cęcđ merge la prins de rațe.
Dar din toți din cęcți au fost
Ca Motora n'a mai fost
De cuminte și de prost
Nici unul; el adeva
Dacă mi se sătura,
Vinu'n cap cęcđ ii ferbea
Pusus'a a toasta,
Toasta pęcđ mai plesnia,
Pe comite'l ridică
Pęcđ la al șeptelea ceri
Și cerea mereu țigări.
Du-te Mărcuț dumniata
De'l învață a toasta
Sec'e'i capul și barba,
Adeva barba ca capul
C'acela'i goluț sęcracul!
Ia-mi'l Mărcuț dinapoi
Și mi'l scaldă în Ampoiu,
Și mi'l scaldă și mi'l spală
Și'nvață'l puțină școlă,
De nu școlă — omeniă
Batăl sfęcta vangeliă!

Apoi Mărcuț mult me mir
Că nu mergi la Balomir
Se joci pe Suci Niculae
Care'i popă cęcđ o clăie
Cęcđ o jireadă de paie.

De cęcđ el s'a preoțit
Lucruri mari a isprăvit:

Multe buți pline-a golit,
Neveste multe a iubit.

Apoi nu'i destul că bea
Cât șapte porci și-o purcea,
Ci încă pricini scornește
Între bărbați și neveste.

Deci jócă'l tu Marcule
Se'i părăie ósele,
Isbește'l cu labele
Și'i plivește flócele
Și din cap și de pe barbă
Pân' s'a face om de trébă.

Om de trébă de n'ar fi
Pielea 'i-o poți argăsi,
Și fiind că Suci e popă
O poți întinde pe dobă.

Pe dobă odată trasă
Dă Marcule și o 'ndesă,
Dară dă pân' a crepa
Se'i péră și sēmința!

Apoi hai Marcule hai
Pe a Bănatului plaiu,
Colo la Bogșa română
Și acolo apucă'n mână
Pe popa Elek cel bătrân
Cel bătrân și cel păgân.

Hop! că el de șeptedece
De ani stă ca la berbeci
Nu ca la popor păstor,
Mergi Mărcuț dăi ajutor!

Ajută'l a'mbla'n procese
Și'n scandaluri hîde dese
Cu de care e dedat
Acest popă luminat.

Învață'l cum se cuvine
Se se pórte cu ori-cine
Se nu âmble la copile
Batel'ar sfântul Vasile!

Că'i cărunt ca un măgar
Și'i grozav de ibovtar,
Dar' tu învêrte'l cum ști tu
Pân' și-a lăsa năravù.

Năravul de n'ar lăsa
Scarmăna'i nițel barba,
Apoi 'i-o pârjolește
Până'n veci n'a putea crește!

Apoi în Vecerd te dù
Mărcuțule chiar amù,
Dar' te dù tot cu fuga
În Vecerd lângă Agnita.

Că acolo Triff Gligor
De șese ani e dator
Se'și boteze poporul,
Dară nu'l lasă spirul.

Cum începe a boteza
Cu el se'nvêrte lumea,
Fuge Iordanul de el
Cum mieii fug de cățel.

Două, trei căsi de botéză
 Din picioré'mpletecéză,
 Pe sub garduri se ascunde
 Şanţurile le pătrunde.

Acasă vrënd se se întórne
 Îl iau bivoliu în córne,
 Apoi îl culcă'ntré ei
 De nu şti popă'i ori ce'i?

Stând trebile precum stau
 Vecerdenii botez n'au,
 Numai năcaz şi ruşine
 Cu acest popă de minune.

Mergi tu Mărcuţ l'acel popă
 Şi dă'n el cum dai în dobă,
 Ia-mi'l tu la igziţir
 Şi mi'l satură de spir.

Mătură drumul cu el
 Şi'l învêrte frumuşel
 Tot satul în lung şi'n lat
 Pe unde — fiind el beat —
 Cu Iordanul n'a umblat
 De când în sat a întrat.

Apoi fă-mi-te vlădic
 Şi adă aci popă voinic,
 Care a bea spirul cu'nctel
 Şi şi-a boteza norodul!

Hop Mărcuţule buzat
 Du-mi-te pân' la Bicsad

Colo'n ţéra Oaşului
 În preajma pismaşului.

Acolo'i o mănăstire
 Din vechile bune ڧile,
 Mănăstire românească
 Şi greco-catolicéscă.

Dar' acum de-un an încóce
 Prin mârşaveneşti mijlóce
 Hegumenu e un rus
 Mai nătâng decât un urs.

Chiamă'l Ciolovica Boha
 Şi consistoriul din Gherla
 Tace mut când 'i se spune
 C'acest părăsit pe lume
 Rusifică mănăstirea,
 Că inscripţii româneşti
 Le preface în ruseşti.

Rógă tu Mărcuţ cu dor
 Pe sfinţitul Consistor
 Se grijască de ce are
 Ori — dacă nu e în stare —
 Se se retragă, că tu
 Delăturavei rusu
 Din Bicsad din mănăstire,
 Că tu eşti copil cu fire.

Apoi mergi Mărcuţ de aici
 În Bănat la Bozoviciu,
 Că dascălul Rus Vasile
 De tot şi-a eşit din fire.

El cu rîvnă și cu dor
S'a pus se compună'un cor,
Dar' blăstămatul vînars
Îi face mare năcaz.

De vrei deci se țină corul
Scóte din Bănat tot spirul,
Și dascál ca Rus Vasile
Nu'i afla se mergi trei ȕile!

Venind apoi stai la Deva
Unde'i afla pe Necita
Luculeț, pe dascálul,
Scăldat ca și mascurul.

El umblând cu Iordanul
Așa și-a umplut bostanul
Cât odată s'a'mbrâncit
Și'n mocirle s'a treȕit.

Ia-mi'l tu de subsuori
Și mi'l dũ colo la mori,
Și acolo mi'i descântă
Până vei vedea că cântă.

De a cânta pe glas patru
Punete așterne'i patul,
Ear' de a cânta glas trei
Alungă'l între purcei!

Sus Marcule la picior
Se mergem la Socodor,
Că acolo vom afla
Pe popa sântia sa.

Cum e dobă la predică,
Așa'i dobă în politică
Popa V a r g a Aurică.

Sus, și'l ia la scărmânat,
Că biseric'a lăsat,
Cele sfinte a uitat,
Și a mețit, a colindat
De-alungul prin sat în sat,
Ca un corteș urechiat,
Ca se alégă deputat.

Scarmână-mi'l mărunțel,
Pe cât e de ușurel
Popa Varga Aurel,
Că el turma în loc s'o'nvețe
A căutat s'o desmețe.
Groful cu rachiul lui
'I-a prins mintea ca c'un cuiu
De striga din resputeri,
Bietul popa Aurel,
Ca se scótă deputat
Pe groful împintenat.

Marcule nu te îndoi,
De'i vedea că s'o cruci
După-ce se va treȕi,
Ci'l întórce pe spinare
Și'l calcă mărunt pe șele,
Până-ce s'a ispăși
Și ți-se va spovedi:
Multe prescuri am mâncat,
Dar' am fost om blăstemat

Încât eu am meritat
 Marcule că mai jucat.
 Jur pe bătu'ți gros de fag
 Că pe nime nu mai trag
 După mine la păcat.
 Poporul din Socodor,
 L'oi paște, că'i bun popor,
 Voiu căuta biserica
 În tótă bună vremea
 C'asta mi-e chiamarea.

Sus Marcule nu mai sta
 Vin de jócă la Vidra,
 Jócă'n Vidra de mijloc
 La Candrea notariul schiop,
 Hop, că el dela Trâscău
 Și-a adus ȃic, chiar și ȃeu,
 Rachiu litre nouȃzeci
 Brânză chilogrami șaiȃzeci,
 Și pe de-asupra și-au pus
 Cinci pâni cópte de ajuns
 Ca se aibă de merinde
 Și se aibă și'n plăcinte
 Cât fărșangul va ținea
 Până postul s'a lăsa.
 Sus, sus, sus și ear' așa
 Ca schiopul dela Vidra,
 Ear' un act a sȃvȃrșit
 Ca se fie pomenit
 Pomenit de Antichrist
 Marele politicist,

Care l'a și învăȃtat
 Se lucre cum a lucrat,
 El cu forȃa cu gendarmi
 A silit bieȃii munteni
 Se mérgă pe la Trâscău
 Prin frig și prin mare réu,
 Ba și aceea s'a ntȃmplat
 De trei inși a ridicat
 Pe un biet român cinstit
 Și'n căruȃ l'a trântit,
 Apoi cu el au plecat
 La ales de ablegat,
 Între cei ce-au luat parte
 Fostau mulȃi ce nu știu carte,
 Dar' au fost păcatul lor
 Dascăli plătiȃi de popor
 Dascălul din Scărișóra
 Furdui Iliescu Cióra
 Și cu cel dela Albac
 Ilișie*) prea'nvȃtat.
 Apoi Gligor dela Bistra
 Ce se'ndóie ca și trestia,
 Ríia'i mănȃe biníșor
 Juȃi, vȃndători de popor
 Ei în sȃmă n'au luat
 Hotărirea ce s'a dat
 De românésca adunare
 Ținută'n Sibiiul mare,
 Dumnȃeu se'i pedepsésȃ
 Pentru fapta lor cȃnésȃ.

*) Ilișie Marcan teolog absolut.

Urzică Scandalografescu.

Conferința electorală națională a trecut prin Sibiiu ca alba prin ham. Eu nu 'i-am văduț fața, dar' nici ea a mea Credențonalul, ce e drept, 'mi l'am prezentat prin un amic, pentru-ca nunumai conferința electorală, dar' și celelalte cercuri diplomatice europene se se pótă convinge, că încrederea mea publică nu e de viță tribunistă, și eu represent la conferință cercul cel mai bogat de bróște din tótă Ungaria.

Eram adecă pe timpul conferinței bolnav. Medicu'mi dăcea, că pătinesc de influență. Eu nu'i credeam, pentru-că în viéta mea n'am fost dedat a suferi nici o influință.

Așa eu despre fisionomia conferinței electorale naționale ținute estan la Sibiiu, nu'mi pot da nici o părere din vedere proprie. Nu știu prevalatau în fisionomia conferinței naționale electorale activitatea, sau pasivitatea, și numai in-

fluența, ce bătue în întreagă Europa, 'i-a influințat conclusele aduse.

Cu deosebire îmi pare rău, că n'am putut vedea pe Dr. Alexics, pe acest baccil al renegatismului, despre care se țice, că a participat la conferință ca corespondent alui Budapesti Hirlap, adecă al unui organ de publicitate, care apără interesele Palestinei în Ungaria.

Batăr urechile lui Dr. Alexics de 'i le-aș fi putut vedea, că din poziția acestora față de nasul lui ușor s'ar fi putut constata, căt dobitocism conține purtătorul acelor urechi, și în care fasă a desvoltării darvinice are se între mai curênd în cariera sa.

De aceea eu de astădată numai aceea voiu putea constata despre activitatea conferinței electorale naționale, ce pe căi indirecte a pătruns până la patul influențelor mele.

Din raportul comitetului partidului nostru național am aflat cu multă plăcere, că acest comitet, în decursul mănósei sale activități, a ținut 6 ședințe, și în fie-care ședință s'a certat câte două trei zile pentru binele națiunii, apoi s'a dus acasă. Și aceste certe naționale s'au executat exact amăsurat unui regulament intern statorit ad hoc.

Nu pot aproba din contra din raportul comitetului partidului național acel conclus, prin care numai Gazeta Transilvaniei, Tribuna, Luminătorul, și Romänische Revue s'au decretat de organe ale partidului național. Dacă comitetul partidului nostru național are nas politic, și acesta nu e așa de lung, ca vederile sale se nu'i pótă ajunge până'n vírf, atunci Telegraful Roman, cât și Unirea, trebuiau dechiarate de organe ale partidului național.

Iată pentru ce:

Telegraful Roman e un flăcău bătrân. Unirea e încă tineră. Dechiarate aceste de organe ale partidului național,

și aduse în ore-care atingere mai intimă, ușor s'ar putea întâmpla, ca Telegraful Roman se ia pe Unirea de nevastă, și atunci se veți apoi nuntă cu călărași din Sibiiu până la Blaj, și din Blaj până la Sibiiu. Calicul știu sigur, că ar primi rolul de naș, și banda sa o ar da gratis la această nuntă.

Apoi dăcă cine ce'i place, Telegraful Roman e Stan Pățitul. Numai sub fie iertatul Nicolae Cristea câte a pățit. A facut în activitate, a făcut în pasivitate, și acel merit nu 'i se pôte tăgădui, că'n amëndouë a fost consecuent.

Precupeț din fire, Telegraful Roman e tîrgaciu, dar' asta nu 'i se pôte socoti de scădere, pentru-că tîrgul n'are mânia. El din cele 9 puncte ale programului național lasă două. Pôte cu vreme se lase și mai multe. Se pôte însë și aceea, că vremile se scumpesc, și Telegraful Roman pe lângă cele 9 puncte ale programului național cere cu două-trei mai multe. / Central University Library Cluj

Vorba'i, că Telegraful Roman dechiarat odată de organ al partidului național, Ungurii se vor ști orienta încotro se plece la tîrg.

Unirea chiar și din acel motiv ar trebui dechiarată de organ al partidului național, pentru-că ea susține, că partidul nostru național n'are nici un program politic, ear' tot atâta program politic avënd și Unirea, schiopul' și-ar nimeri coborișul.

Nu'i vorbă, cu politica comitetului nostru național, și cu deosebire acelu nou ales în ultima conferință electorală, nici o mătă nu va prinde șoreci. Aceea ce însë Unirea susține, că sub activitatea politică a comitetului nostru național-politic biserica numai desastre e suferit, nu stă. Me provoc spre dovadă numai la protopopul Sântmărtinului, care din 1881 încóce 'și-a făcut cariera în biserică. Cel-ce a vëđut la conferința electorală din estan desvol-tarea acestui protopop, acela nunumai nu va da desastrelor

bisericești visate de Unirea nici un creșemânt, ci nu se va teme nici de revenirea veacurilor uitate cu jugul trist purtat.

Privitoriu la conclusele meritorii ale conferinței noastre electorale naționale, eu le aflu mai presus decât înțelepciunea supralunară. Decretarea pasivității absolute, sau cum ar dice Andreiu Medan „vegetarianismul în politica națională,” e nunumai cel mai salutaru principiu politic, dar' și corespunde cu desevêșire credinței strămoșești a poporului nostru, care e botezat pe patru posturi, și adeseori postește și'n dulce.

Nu mai puțin aprobez conclusul conferinței noastre naționale electorale privitoriu la așternerea fără amânare a mult deochiatului memorand la Inaltul Tron, pentru-ca Maiestatea Sa Impêratul se se convingă, că noi Românii cu straița plină de loialitate murim de fómeliu— Terminul „fără amânare” al presentării memorandului nu 'mi se pare însă destul de precis. Acest termin ușor se pôte traduce în românește cu „ad grecas calendas!”

Comitetul partidului național ales în conferinta electorală din estan e, după-cum dice și Telegraful Roman, cel mai slab din câte am avut de când facem politică națională, dar' după mine totuși destul de gras, pentru de a putea rivalisa cu antecesorii sei în activitatea a cincei rôte dela car.

După mine nou alesul comitet al partidului nostru național s'a născut cu coliva'n spate, și ca mâne Telegraful Roman acompaniat de Unirea va se'i cânte prohodul.

Stan Pășitul.

Influența e o bôlă europeană, adecă civilisată. Cu tôte este ea se acată și de cei proști. Nu cunoste rang, nu dignitate. Impărați, regi, diplomați etc., atacă asemenea ca și pe cerșitori și tribuniști. Privilegiați în ochii ei nu's nici nemeșii din Ungaria, care după suflet nu mai au altceva decât dreptul de votisare la alegeri.

Ce'i influența, medicii nu știu. Cei atacați de ea ar putea ști, dar' mîntea le stă în loc, și n'au timp de cu-

getare. Singur apotecarii sau farmaciștii știu ce'i influența :
 „Un izvor gras de venite pentru ei!“

Se ȃice, că Dr. Richard Pfeiffer din Berlin a descoperit baccilul, sau vermele influenței. Asta'i un mare cștig, pentru-că aflat odată baccilul influenței ușor se pte nimici, și speranța de a scăpa omenimea de acea bl în curnd se va împlini.

Mai ușor — aș se ȃice — se omr baccilul, sau vermele influenței, dacă'l prinȃi c'o mn de grumaȃi, și cu cealaltă mn i bagi cda vtrariului arsă'n gt.

Țăranii numesc influența mucrie, sau bla cea de 9 ȃile. Ei se cureaz fără medic, și de aceea nu mor.

Medicina țrenilor e frte simplă. Ei ard vtrariul în foc, îl stropesc apoi cu oțt, și înghit aborul. Mai ușor se vindec ns oamenii de influență, dacă iau o rădăcină de hrean în gură, și o țin până ce se nsntoșiaz.

Un curios caz despre vindecarea de influență am aflat ȃilele aceste din București. n București cocóna Todoran uitndu-se la niște stofe de mod dela Paris, espuse într'o prăvălie din Calea Victoriei, a leșinat de dorul de ași face o haină din acele stofe de rară frumsețe. Leșinat cum era, abea s'a trit până acasă, și a trimis după medicul Dr. Curescu. Acesta vine, i pipe pulsul, și'i ȃice: n pat cocn, că ai influență. Eu deloc îți voi prescrie o medicină, din care în tótă ra vei lua o lingură, și până ceea ceea nu vei mnca nimica,

Dr. Curescu n'a isprăvit cu scrierea rețetei, când fata cea mai mare a cocónei Todoran, sosind dela preumblare, se plnge c'o dre capul. Dr. Curescu i prinde pulsul — una, dóue, trei, patru, cinci . . . influență — n pat coconișo!

A dua fată a cocónei Todoran, Florica, venind dela scólă, și fiind că 'și-a fost perdut batista de nas, a întrat în odaie cu nasul plin de urdă, și aceasta'i curgea fără în-

durare asupra gurei. — Dr. Curescu, cât o vede îi strigă: În pat și cu tine Florico, că ești plină de influență!

În sfârșit vine Ioniță, feciorul cocónei Todoran, dela scólă cu urechile roșii ca racul, și cam întinse. Dascálul din întâmplare venise în atingere neplăcută cu urechile lui Ioniță. — Dr. Curescu se uită la urechile lui Ioniță, și'l pune și pe el în pat, ca atacat de influență.

Așa într'o jumătate de óră, cocóna Todoran cu trei copii zăceau la comanda doctorului Curescu, toți bolnavi de influență, în pat.

Până-când Dr. Curescu nu gătase cu scrierea receptelor și îndrumările despre ținerea bolnavilor, cine vine? cocónul Todoran! Acesta întrând în odaie, și vedënd pe toți ai sei zácënd în paturi, își face cruce, și dice: Bine doctore ce'i asta, e aici spítalul Colții?

— Influența, chiar Todorane! by Library Cluj

— Bine frate, toți d'odată?

— Așa'i, toți d'odată, unii mai greu alții mai ușor. Eu le-am prescris leacurile, și le-am dat îndrumările reperate. — Dacă trebuința va cere, puteți trimite la nópte ori-când după mine. . . .

— Da bine doctore, dici că toți pătimesc de influență, și totuși cum ved la fie-care 'i-ai prescris alt leac?!

— Așa'i influența estan chir Todorane, nu'i ca anii trecuți! Este influență cu, și fără influență, sunt și mai multe feluri de influență etc. etc., și fie-care își are leacul seu — adio chir Todorane, că me așteaptă clienții — nópte ușoră!

După-ce chir Todoran s'a mai uitat odată preste influenții sei, care nu făceau chiar fețe de tot disperate, s'a depărtat, și s'a dus în despărțământul odăilor sale. Aici, după-ce a scris câteva bilete de invitare la cină, a strigat pe servitorul seu, și 'i-a dis: Mă, spune bucătarului

se gătească pentru ași o cină din cele mai fine, care se ajungă la 10—20 de persoane. Puneți vin și șampan la'ndemână. Cu biletele este te dă la domnii cărora sunt adresate. Spunele și cu gura că'i chiem pe ași seară la mine la cină. Când te'ntorci înapoi, veși și comandează și niște lăutari buni — dacă se pôte chiamă pe Mitică — sictir!

Tóte s'au făcut după porunca lui chir Todoran. Pe la 10 óre din nópte prietenii chiemași sosesc. Lăutarii stau gata. Masa se'ntinde, bucatele vin, vinul curge, șampanul spumegă turbat, Mitică trage la hore, de care nici dumneșii din Olimp n'au mai aușit.

Horele lui Mitică au pătruns până'n odaia cu cei bolnavi de influență. Aceștia ca fermecași au sărit cu toși din pat, s'au îmbrăcat care de care mai iute, au dat năvală în despărțământul odăilor, unde se ținea cina, și veseli fără pic de durere sau pus la masă, au început a mânca și bea, ba a și juca. Bucuria era nespusă.

— Zamfire! strigă chir Todoran pe servitoriul seu.

— Poruncește măria-ta!

Dute la Dr. Curescu, și'l chiamă se vie iute și degrabă până la noi.

Pe la două óre după mieșul noșii, când Dr. Curescu, urmând chieșării lui chir Todoran, a întrat în sala cu cina, toși oaspeșii cu influenșiști cu tot jucau hora boerească de țuiiau fereștile.

Din istoria asta se vede, că baccilul influenșei, cât aude hora, jócă până'i plesnește beșica'n el și se pustiește.

Dr. Curescu, cu mintea sa cea ageră, îndată a priecput influința horelor asupra baccilului influenșei, și d'atunci prescrie clienșilor sei atacași de influență „hore”!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu purtați costum calicot!

Până-când Ungurii își sparg pe la alegerile dietale capetele pentru idea de stat maghiar, noi Românii ne rupem cismele jucând pentru idea de stat român. Câț!

Cu jocul au intemeiat strămoșii noștrii Roma, cu jocul dacă n'om scóte și noi națiunea la limanul cel dorit. Cu politica nu scótem mâța de după cuptoriu. Câț!

Altcum și'n joc e politică. Dacă spre exemplu ambasadorul român jócă la balul de curte din Berlin c'o principesă de Hohenzollern cadril, ȓiarele deloc combinează din acest fapt apropierea statului român de tripelaliantă. Câț!

Feciorul, care la bal vrea se câştige inima unei fete, nu curtează atâta fetei, cât mamei acesteia. Vrăbiile cu meu se prind, și șórecii cu șorlic! Câț!

Fetele înțelepte vorbesc la baluri mai mult din ochi decât din gură, știind, că expresiunea ochilor răpește mai ușor inimile tinerilor. Câț!

Apoi, care fată se bucură de fericirea de a fi regina balului, aceea pórtă o politică extraordinară. Regina balului e unica între tóte reginele din lume, care guvernează fără ministrii. Câț!

După rapórtele ȕiarelor, tóte balurile nóstre din estan, în cetăți, orașe și sate, au reușit preste așteptare. Cum vor ieși bărbații și părinții din conturiile prăvăliilor ș'ale croitorilor, asta o știu mai bine cei dedați a ieși cu pěrul prin căciulă. Câț!

Mai splendid — așa se ȕice — a reușit balul reuniunii femeilor române din Brașov, și acela al reuniunii femeilor române din Sibiiu.

Brașovenele 'și-au aranjat balul din estan în costum calicot. În atare costum damele nu's nici înbrăcate, nici desbrăcate, ci's ca sărântocul gătit de nuntă, cu cămeșa pe dos, și cu ciucuri la urechi. Câț!

Sibiincele, ca de regulă, s'au înhămat în șlepuri lungi cât păresemile, și'n sala balului cugetai că's tot curcani speriați de ariciu. Câț!

Costume naționale românești nu s'au văȕut nici la balul din Brașov, nici la cel din Sibiiu. Se vede, că stima prea înaltă, ce avem cătră neamul nostru, nu ne concede se'i purtăm și portul. Câț!

Cu atâta mai naționale au fost balurile din provincă, la care costumul național românesc 'și-a aflat valórea meritată. Și se ȕice, că dumneȕeița balurilor, Terpsichore,

s'ar fi exprimat la un jurfix din Olimp, că ea mai bucurósă privește la balul Reșinărenilor, Seliștenilor etc., decât la al reuniunii femeilor române din Sibiiu, sau Brașov. Căț!

Ca și'n alți ani, așa și'n estan se povestesc multe episoade interesante dela baluri. Despre o mamă din Brașov, ale cărei tóte trei fete erau angajate la Romana, se ȓice că'i strălucea obrazul, ca și steagul cel roșu dela omnibusuri, când sunt pline cu pasageri. Căț!

Tot la balul din Brașov, un tiner atât de amoresat într'o fată, încât de amor 'i-au crepat urechile, vėđend fata, că jócă prea mult cu altul, a părăsit balul, și a plecat la mănăstire. Căț!

Unei dame din Sibiiu 'i s'a întîmplat o neîntîmplată înainte de a pleca la bal. Înbrăcată gata, trăgėnduși mănușile se preumbla prin hodaie, și se uita mai din dreapta, mai din stānga, cum s'aruncă șlepul. Așa tărăinduși șlepul imposant după ea, o mătă sare dintr'un unghiu al odăii se prindă șlepul, își înfige ghiarāle în șlep, și când se le tragă afară, trage și două petece din șlep. Disperațiunea damei amestecată cu historicale, se'nțelege, a alarmat tótă casa, ca și când ar arde, și numai dibăciei unei croitorese, după care iute s'a trimis, 'i-a făcut posibilă ceretarea balului cu șlepul cārpit.

Gurile rele mai povestesc, că bărbatul cocónei cu șlepul cārpit, de bucurie ar fi luat mătā'n brațe, și o ar fi sėrutat! Căț!

La balul pompierilor din Blaj, un moralist așa s'a amoresat de tare, de 'și-a uitat tóte cele 8 glasuri, și'n ciaslov nu mai știe ceti. Căț!

În Arad, o gardedamă destul de cochetă pentru bătrānețele ei, în care amorul cloceste mereu, dar' nu scóte pui, angajată d'un tiner cam stāngaciui în d'ale balurilor

la un cadrul, după ce s'a finit cadrulul, n'a voit se scape pe acel tiner nici din dragoste, nici dela braț, și dacă nu se întrepuneau niște amice d'ale ei, ea pleca cu acel tiner dela bal, fără pardon, la popa. Câț!

Dela balul din Orăștie, un dăscăluț, care din lefcioara sa abea ajunge a trăi până'n 15 ale luni, apoi până la prima urmatore fluera a sătul, s'a întors acasă cu dorul de a se însura, și d'atunci cântă mereu „Isaia tănțuește!”

Mițuluc!

Calicograme.

Serviciul particular al Calicului.

Ocna Sibiiului 31 Ianuarie: Magistratul nostru, în ultima sa ședință plenară, la care primarul Szöcs și doi panduri au luat parte, a ales pe St. Tisza, ca se'l mângăe pentru încrederea dată la alegerea de deputat cu picioru'n grindă, cu unanimitate de voturi, membru de onóre al opidului Ocna Sibiiului. D'odată cu diploma de membru de onóre, magistratul nostru a expedit lui St. Tisza și un bilet pentru libera scăldare în lacul Tököli, fără rufe.

Mediaș 31 Ianuarie: Cu ocasiunea alegerii de deputat dietal, s'a frecat aici primul salamandru festiv pentru un comite suprem maghiar. Se vede că Sasii împart cu Maghiarii și suprema onóre germână.

Va fi ȕeu.

— Aoleo b̄rbate draḡa, un c̄ne m'a mușcat de picior,
și eu me tem, c̄a ala a fost turbat!

— Va fi fost ȕeu, c̄a din tine numai un c̄ne turbat
p̄te mușca!

Simbolul iubirei.

— Na inelul acesta, scumpa mea, și'l păstrează ca semn al iubirei mele, care, ca și acest inel, n'are sfârșit!

— Îl primesc cu plăcere, că acel inel e totodată simbolul iubirei mele cătră tine, care, ca și inelul, n'are început!

Mirele: Eu nu aflu cu cale, ca tu se lași pe căpitanul Filipescu se-ți sêrute mâna, cum s'a întâmplat ieri sêră la sêrata cocónei Buricovici!

Mireasa: Asta nu'i adevêrat, ci e o minciună obraznică!

Mirele: Eu l'am vêdut cu ochii mei!

Mireasa: Minciună! Dar' chiar adevêr se fie, tu prin dubitarea ta în ceea ce-ți spun eu, areți că n'ai idee de adevêrata iubire! Dacă în peptul teu ar bate o inimă plină de adevêrată iubire, atunci tu ai crede cuvintelor mele, și nu ochilor tei!

Cătră p. t. abonenti: Greu bolnav fiind, numerul prim al Calicului din estan a ieșit întârziat, un cas, care în 11 ani nici odată nu s'a întâmplat. Cer scusa p. t. abonenti. Dacă eu sum bolnav, n'are cine scrie Calicul.

Am încuviințat, și voiu încuviința, tôte cererile întrate pentru reducerea prețului de abonament. Responsuri separate nime se nu aștepte, nici cei-ce au plătit responsul.

D-lui P. în S.: Colinda cu tótă bunavoință n'o pot publica. Ea conține prea puțin humor și prea mult proselitism. În altă formă nu ȕic ba, că nu se va exploata óre-când.

Dómnai Lira: Stau la dispozițiune. Dacă doinele modernisate vor corespunde, le voiu și onora. Eu pentru lucrările originale, pe care le public în Calicul, plătesc doi cruceri de șir.

D-lor corespondenți: Țineți mintel! Corespondințele nesubscrise de autor, fără se le cetesc, le dau pradă focului. Scrieți adevărul sub garanția numelui, și nu vă temeți, că vă va afla cineva. Faptele comunicate le îmbrac eu în haina humorului, și a satirei.

Sus urechile!

În 16 Ianuarie nou s'a vîndut ultimul exemplar din Calendariul Calicului de pe anul 1892. Comandele făcute după acest termen, nu le-am putut efeitui.

Prețul trimis pentru calendariu la adresa noastră se pôte computa în abonamentul Calicului. La cerere îl înapoem prin asemnat postal.

Exemplare complete din Calicul 1890 și 1891, din care mai avem circa 50, vindem cu prețul de 1 fl. 50 cr. Din anii premergători nu mai avem exemplare complete.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Administrațiunea Calicului.